



විමිපත්සිත්ගේ මිනිස් මව්වරයා ආචාර්ය ජෝන් ගැබ්බ්ල්

ජයන්ත විජේවික්‍රම

විමිපන්සි සමාජයේ එකිනෙකා එක්සත්ව කටයුතු කරනු ලැබේ. එයට හේතුව සියලු දෙනාම උපතේ සිට මරණය දක්වා තමන්ගේ සමාජය තුළ සිටින නිසා ය. වැඩිහිටි පිරිමින්ට තනිව ගමන් බිමන් යෑමට අවසර නැත. එහෙත් මව සහ දරුවන් එකට සිටිය යුතු ය.



තේ ගුඩ්මිල් වනාහි තරුණ විදේදී ජන්ගල් බුක්, ටාසන් හා ඩොක්ටර් ඩු ලිටර් තම් වූ වන-ගත ජීවිත අලලා ලියැවුණු පොත් කියවා, ඒ පිළිබඳ අප්‍රිකානු වනාන්තර ගවේෂණය කිරීමේ ආශාවෙන් පෙළඹවනු ලැබූ කාන්තාවක් වූවා ය. වර්ෂ 1960 දී අවුරුදු විසිතුනක තව යොවුන් තරුණියක වූ ජේන් ටැන්සානියාවේ ගොම්බේ ජාතික වනෝද්‍යානයෙහි විමිපන්සි රක්ෂණය හා නිරීක්ෂණය සඳහා තම මව සමඟ පිටත්වූවා ය. එම වනෝද්‍යානයට ගියද ඇයට තම සමීප හැකිත්ට සමීප වීමට ඉඩ නොලැබිණි. හිමිදිර උදුසන පහසි තිහට පමණ අවදිවන ඇය වරුගණන් දින ගණන් කිසිදේ ගල්තලා තැග සිටියා ය. එසේ සිටියේ, විමිපන්සි තැදුයන් අතර තැකම් පවත්වා ගෙන යාමේ අදහසිනි. ඇය වරු ගණන්, සමහර

දිනවල පැය දෙලහක් කිසිදේ නිරීක්ෂණ කටයුතුවල නියැලී සිටියා ය. විමිපන්සි හඬ ඇසුණු වහාම ඇ ඒ වෙත යන තමුත්, ක්ෂණයකින්ම උන් අතුරුදහන් වෙති. පලමු මාස කිහිපය තුළ මීටර් පන්සියයක් පමණ ආසන්න දුරකට ලගා වෙමින් සිටියදී ඔවුහු පළා ගියහ. දැන් ගුඩ්මිල් ආචාර්යවරයාට කළ හැකි එකම දෙය වූයේ විමිපන්සි මෙන් වන ලැහැබ තුළ හැසිරීමයි. අපගේ දැනට ජීවත්වන සමීප කැලෑ ප්‍රධානිහු ඔවුන් කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන බැව් දැන ගතහොත් රැදී නොසිට පළා යති. එබැවින් වනයේ ගස්වලින් කඩාගත් අතුපතර මත වැනිරෙන සේයාවක් දක්වමින්, පොළොවේ වලක් භාරත ඉරියව්-වෙන් සිටින බැව් තම තැදුයන්ට හැඟී යන්නට ඇ සැලැස්වූවා ය. මෙලෙස පලමු මාස අට තුළදී මීටර් පනහක් පමණ දුරකට ඔවුන්ට සමීප වන්නට මෙම කාන්තාවට හැකි විය. ආචාර්ය ජේන් ගුඩ්මිල්

අධ්‍යයන කළේ මිනිස් සමාජයේ සිටින විට මෙන් වනයේ වෙසෙන අපේ ආදි මුතුන්මිත්තන් සමග මෙසේ එකට එක් වී ජීවත් වෙමිනි. "මාස ගණනක් ඉකුත් වූ පසු වයස් ගත වූ පැසුණු රැවුලක් සහිත විමිපන්සියකු යම් කිසි ආයුධයකින් වේ හුමසක් අවුස්සා එහි වේයන් අනුභව කරන අයුරු ඇයට දක ගත හැකි විය. එය ශාස්ත්‍රීය සමාජය තුළ ආන්දෝලනයක් ඇති කළ සොයා ගැනීමක් විය." ඇය මෙසේ ද පවසයි "විමිපන්සි බොහෝ සෙයින් අප වැනිය. කෑ කෝ ගසනි. රණ්ඩු සරුවල් කරති. තර්ජන හා බිය ගන්වති. ආචාර සමාවාර කරති. සිප වැළඳ ගනිති. අප මෙන් තදින් වැසි වසින විට විමිපන්සි තද කණස්සල්ලෙන් පසු වෙති. සිතලෙන් ගැහෙමින් හෙමිබිරස්සාවෙන් හා කැස්සෙන් පෙළෙමින් බලවත් සේ නොසන්සුන් බවට පත් වෙති. තද බල තපුරු ස්වභාවයක් දක්වති." ජේන් ගුඩ්මිල් පර්යේෂකවරය අවුරුදු හතළිහක් කිසිදේ ටැන්සිනි-

යාවේ ගොම්බේ ජාතික වනෝද්‍යානයේ දී විමිපන්සි පිළිබඳ සොයා බලමින් සිටී. විමිපන්සි විසින් කරනු ලබන සෑම දෙයක්ම ඇය විසින් සටහන් කර ගනු ලැබිණි. මේ විද්‍යාඥවරයාගේ ක්‍රියාකාරකම් නිසා සත්ත්ව විද්‍යාඥයන්ට තමන්ගේ කිට්ටුම තැදුයන් පිළිබඳ බොහෝ දේ දැන ගැනීමට හැකි වී ඇත. ආචාර්ය ගුඩ්මිල් විමිපන්සි ගැන හොඳම පර්යේෂණය කළ නිසා ඔවුන් ගැන සොයා බලා ආරක්ෂා කළ නිසා වනයේ ජීවත්වන විමිපන්සිගේ විරවරයක ද මව්වරයක ද ලෙස සැලකිය හැකි ය. විමිපන්සි සමාජයේ එකිනෙකා එක්සත්ව කටයුතු කරනු ලැබේ. එයට හේතුව සියලු දෙනාම උපතේ සිට මරණය දක්වා තමන්ගේ සමාජය තුළ සිටින නිසා ය. වැඩිහිටි පිරිමින්ට තනිව ගමන් බිමන් යෑමට අවසර නැත. එහෙත් මව සහ දරුවන් එකට සිටිය යුතු ය. විමිපන්සි පවුලක් තුළ එකිනෙකා අතර ජීවිත කාලය තුළම බැඳීම්-වලින් වෙලී සිටිති.

විම්පත්සි සමාජය තුළ මෙය ශක්තිමත් අයුරින් දකින්නට ලැබෙන්නේ යැයි ගොම්බේ ජාතික වනෝද්‍යානයේ පර්යේෂණය කළ ජේන් ගුඩ්මිල් සොයා ගන්නාය. මේ සම්බන්ධතාව විශේෂයෙන් සෙනෙ-හසින් බැඳුණකි. මෙම සම්ප සම්බන්ධතා බොහෝ විට දක්නට ඇත්තේ මවු වරුන් හා දියණියන් අතර ය. මෙය හැම විටම සත්‍යයක් වන්නේ නැත. මන්ද ඇතැම් විම්පත්සි සමාජ එකිනෙකට වෙනස් නිසා ය.

ආචාර්ය ජේන් ගුඩ්මිල් කියන හැටියට එක්තරා අවස්ථාවකදී පැෂන්(Passion) තමන් හැඳින්වෙන එක්තරා විම්පත්සි ඩේනුවක් අනෙක් විම්පත්සි ගැහැනියකගේ පැටියා බලහත්කාරයෙන් උදුරා ගෙන මරා ගෙන කා ඇත. මෙම කාලය අතරතුර පැෂන් අනෙක් මවු වරුන්ට ද පහරදී ඔවුන්ගේ දරුවන් ද මාරාගෙන කා දමා ඇත. මෙම නිසා සමහර පැටව් පුදුමාකාර ලෙස අතුරුදහන් වූහ. මෙම හේතුවෙන් විම්පත්සි පිරිමි හා ගැහැනු පැෂන් කෙරෙහි තද වෛරයෙන් පසු වූහ. ඉන් අනතුරුව ඔවුහු විවිධ අවස්ථාවලදී ඇයට පහර දුන්නාය. මෙම තත්ත්වය තනර වූයේ පැෂන් නැමැත්තියට පැටියෙක් ලැබුණු පසු විය. විම්පත්සි තමන්ගේ පැටව් මෙසේ මරා දමා කන්නේ කලාතුරකින් බැව් ඇය පවසයි.

වනාන්තරවල සිටින සතුරන්ට අමතරව මිනිස්සු ද විම්පන්සියන්ගේ සතුරෝ වෙති. මිනිසුන්ට සම්ප විමට විම්පන්සි දක්වන්නේ බලවත් අකමැත්තකි. ඒ තමන්ගේ වර්ගයාගෙන් ම පැවත ගෙන එන මිනිසාගෙන් ඇතිවන නිමක් නැති හිරිහැර නිසා ය.

ආචාර්ය ගුඩ්මිල් විම්පත්සි කණ්ඩායම් දෙකක් අතර යුද්ධයක් දැක තිබේ. ඒ ගොම්බේ වන රක්ෂිත පෙදෙසේ, කුඩා විම්පත්සි කණ්ඩායම් දෙකක් අතර ය. මෙහිදී පළමු වරට දකුණේ සිට පිරිමි කණ්ඩායමක් උතුරට පැමිණ ආහාර සොයා ගත්හ. මෙසේ නැවත නැවත මෙම ප්‍රදේශයේ ආහාර සොයා ඒමට දකුණු කණ්ඩායම පුරුදු වූහ. ඒ මෙම ප්‍රදේශයේ ආහාර වර්ග වැඩිපුර තිබුණු නිසා ය. මේ නිසා ඉක්මණින් දෙපාර්ශවයේ කණ්ඩායමේ පිරිමින් තම සීමාවල මුර සංචාරය කිරීමට පටන් ගන්නා ලදී.

මුර සංචාරය කරන විට විම්පත්සි ගමන් කරන්නේ යුද හටයන් විලසිණි. එක් අයෙක් පිටු පස එක් අයෙක් පාදයක් හිමිහිට තබමින් සිරුවෙත් ය. එයින් ඔවුන්ගේ කලාපයේ ආරක්ෂාව තහවුරු වේ. ඔහු තම රුළු රුක ගැනීම සඳහා සටන් කරයි. ඔහුගේ කණ්ඩායමට ආගන්තුක විම්පත්සියකුගෙන් හෝ ව්‍යාසුයකුගෙන් හෝ තර්ජනයක් පැමිණියහොත් ලොකු පිරිමි විම්පත්සි එම අතවසර ආගන්තුකයා පලවා හරිති. ගොම්බේ ජාතික වනෝද්‍යානයේ විම්පත්සි පිරිමි අතර තරගයක් පැවතුන ද ඔවුන්ගේ කණ්ඩායම රුක ගැනීම සඳහා එසේ කරන්නේ ද යන්න සැක සහිත ය. එය පැහැදිලි නැත.

දිනක් දකුණේ සිට පැමිණි කණ්ඩායම උතුරු පෙදෙස දේශ සීමාව අසල උතුරේ පිරිමියකු ගසක් උඩ තනිව සිටිනු දුටුවහ. දකුණේ සියලු කණ්ඩායම් තනිව ඔහුට පහර දුන්හ. මැරෙන තුරු ඉතා දරුණු ලෙස පහර දෙන ලදී. එයට පලිගැනීමක් වශයෙන් උතුරේ කණ්ඩායම විසින් අවුරුදු තුනක් යන විට, දකුණේ කණ්ඩායමේ සිටි සියලු විම්පත්සි පිරිස මරා දමන ලදී. දකුණේ විම්පත්සි ගැහැනු ද එසේ මරා දමා තිබිණි. සංවිධානාත්මක යුද්ධයක් විම්පත්සි කණ්ඩායම් දෙකක් අතර දක්නට ලැබුණේය. එය බොහෝ කලකින් සිදුවන දෙයකි. ජේන් ගුඩ්මිල් පවසන්නේ වසර ගණනකට පසු එක් වතාවක් පමණක් මෙසේ ආගන්තුකයකුට පහර දීම අත් අය විසින් සිදු කරන බව ය.



වනාන්තරවල සිටින සතුරන්ට අමතරව මිනිස්සු ද විම්පත්සියන්ගේ සතුරෝ වෙති. මිනිසුන්ට සම්ප විමට විම්පත්සි දක්වන්නේ බලවත් අකමැත්තකි. ඒ තමන්ගේ වර්ගයාගෙන් ම පැවත ගෙන එන මිනිසාගෙන් ඇතිවන නිමක් නැති හිරිහැර නිසා ය. දඩයම්කරුවෝ විම්පත්සි පැටව් අල්ලා විකුණති. එහිදී බොහෝ විට විම්පත්සි මව මරා දමනු ලබන්නී ය.

විම්පත්සි ශිෂ්‍යයන් හිතවත වාතර වර්ගයකි. අද ලෝකයේ සිටින විම්පත්සි සංඛ්‍යාව දෙලක්ෂයක් පමණයි. ආචාර්ය ජේන් ගුඩ්මිල් කියා සිටී.

ඇය අවුරුදු හතළිහකට වඩා වැඩි කාලයක් තිස්සේ පවත්වාගෙන යන ගොම්බේ වනෝද්‍යානයේ දැනට ඇත්තේ විම්පත්සි එකසිය විසිපහක් පමණකි. එහෙත් ඔවුන්ට වෙනත් විම්පත්සි කණ්ඩායම්වලට ප්‍රවේශවීමට ඉඩක් නොමැත. රක්ෂිත වනය තුළින් කොර්ඩෝරයක් සඳහා අවකාශයක් වෙන් නොකළහොත් මෙම ගොම්බේ විම්පත්සි රංචුවට ප්‍රජනනය සඳහා විවිධත්වයක් නොතැබීම නිසා වැනසී යෑමට ඉඩ ඇත.

ටෘයි නම් වූ විම්පත්සියා සමහතන ලද චිත්‍රපටියක දී ප්‍රචණ්ඩ ලෙස පහරදීම නිසා ඇය විසින්

තගන ලද විලාපය චිත්‍රපටියේ පටිගත වී තිබේ.

ජේන් විසින් එම විඩියෝ පටය උපයෝගී කර ගෙන මෙම විම්පත්සියාට වධ හිංසා පැමිණවීම ගැන තඩුවක් පවරා ඇත. මෙම විම්පත්සියාගේ විලාපය තරනව නිසා තගන ලද්දක් නොව ඇයට දී ඇති වද හිංසා නිසා බියෙන් තගන ලද විලාපයක් බව ජේන් ගුඩ්මිල් විසින් පැමිණිල්ල ඔප්පු කරමින් පෙන්වා දී ඇත.

මෙම චිත්‍රපටියෙන් පෙන්වා දුන් සත්ත්ව හිංසාව නිසා ලොව සර්කස් කණ්ඩායම්වල හා පර්යේෂණාගාරවල විම්පත්සින්ට කරනු ලබන විවිධ වද හිංසා වලක්වා ලීමට දැවැන්ත ව්‍යාපෘතියක් දියත් කිරීමට ආචාර්ය ගුඩ්මිල් සමත් වූවා ය.

මෙම විද්වනිය විසින් විම්පත්සි වර්ගයා ආරක්ෂා කිරීම සඳහා "ජේන් ගුඩ්මිල් පදනම" තමන් ආයතනයක් ඇමෙරිකා එක්සත් ජනපදයේ පිහිටුවා ඇත.

මේ අරමුණ ඉටු කර ගැනීම සඳහා තවත් බොහෝ රටවල මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවා තිබේ. උතුරු ඇමෙරිකාව, කැනඩාව, එක්සත් ජනපදය, තෙදර්ලන්තය, ජර්මනිය, දකුණු අප්‍රිකාව, චීන ජනරජය හා කාසිවානය එම රටවල් ය. □